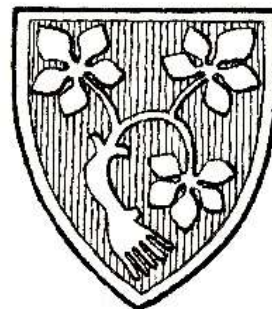

zprávy

roudnické farnosti

23. číslo – leden 2017

ÚVODNÍK: OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM ROKEM

Milí přátelé,

nový rok je v rozpuku a my s ním také, vždyť naším hlavním rozpukem je vstup do Boží věčnosti a tomu se spolehlivě přibližujeme. Jak jsme si v naší farnosti v roce 2016 pomáhali k možnosti tento rozpuk prožít, může pomoci nazřít malá statistika, kterou jsme připravili s panem jáhnem Hrnčířem. Sestavujeme ji každoročně pro naše arcibiskupství, odkud potom údaje ze všech farností arcidiecéze putují dále do Říma.

Pokřtěno bylo 30 dětí a tři dospělí. Devět statečných juniorů připravila Zuzana Horáková k vystavení se vichřici Ducha Svatého, lomčující o svatodušních svátcích při biřmování vitrážemi katedrály a nyní snad dále lomčující samotnými biřmovanci. Poprvé ke svatému přijímání přistoupilo 5 dětí. Manžely se stalo 7 snoubeneckých párů. O svátost pomazání nemocných požádalo 15 potřebných. Církevní pohřeb mělo 29 zemřelých. Slouženo bylo více jak 600 veřejných mší svatých a bohoslužeb slova na 19 místech.

Farní katecheze se účastnilo kolem 45 dětí rozdělených podle věku do čtyř skupin, vedených paní Marií Hrnčířovou, panem jáhnem Mgr. Milošem Hrnčířem, panem MgA. Janem Horákem a paní MgA. Zuzanou Horákovou. Začala příprava pro 10 nových biřmovanců, pravidelně se dále setkávají již biřmovaní mladí křesťané. Katechumenát prožívají dvě žadatelky o křest, další tři dospělé osoby touhu po něm projevíly a o započítání katechumenátu uvažují. Paní Hrnčířová pokračovala ve vedení biblických hodin a pan Mgr. Petr Cihlář v setkávání Legio Mariae a organizaci modlitby tzv. živého růžence.

Kostelnickou službu v Roudnici konal pan Jan Hejduk, varhanickou službu paní Mgr. Lenka Vašková s narůstající výpomocí studenta Tomáše Laubeho a pana Ing. Roberta Laubeho. Úklid a výzdobu s mnohaletou zkušeností obstarávala paní Blanka Horová s pomocí paní Anny Pokorné.

Staroslavné zdi našich chrámů a far podpíral svou odbornou činností stavební technik vikariátu pan Martin Ludvík. Účetnictví a agendu smluv vedl pan Dobroslav Pohořalý. A kněžskou službu nám vydatně a ochotně poskytoval vedle vlastních povinností v řeckokatolické církvi pan děkan Ludvík Šťastný.

Vedle jmenovaných rozličně pomáhali mnozí další, a to nejenom v Roudnici, abychom nebyli nespravedlivě roudnickocentričtí, ale i na různých dalších místech. Všem, několika málo zaměstnancům i mnoha dobrovolníkům (přičemž zaměstnanci jsou zároveň i dobrovolníky), opravdu ze srdce děkuji a svoji vděčnost sděluji Pánu Bohu. A všem Vám, co jste mi vydáni v této farnosti na milost i nemilost a horlivost i vlažnost, přeji v roce 2017 tím více milosti a horlivosti Hospodina zástupů, čím více snad chybí té mojím.

Váš

Martin Brousil, vikář podřípský

CO BYLO

REPORTÁŽE Z TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Před samotným zahájením tříkrálové sbírky je v sídle farní charity dosti rušno. Dámy, které se o nás starají jako o vlastní, nerozhází ani rozbité skleněné dveře, ve kterých vinou kluzké podlahy vzniká díra tvarem připomínající betlémskou hvězdu. Poté, co nám pan farář požehná pod vánočním stromem na náměstí, můžeme po skupinkách vyrazit do ulic. Nejmenší koledníčci by mohli vyprávět o tom, jaké to je, když jste v životě ještě moc písmenek nenapsali a snažíte se napsat novoroční požehnání, balancujete přitom na ramenou vedoucího a křída se na zárubeň dveří příliš nechytá. Starší zase vědí, jak vybrat příspěvek od příslušníků městské policie a jaké to je, hrát popětatické tříkrálovou koledu na trubku v mrazu...

Vám všem, kteří jste přispěli na dobrou věc, a třeba podpořili koledníky cukrovím nebo milým slovem, děkujeme. Množství drobných zážitků, s kterými jsme se vrátili, svědčí o tom, že my jsme si svou kolednickou službu letos pořádně užili.

Barbora Matiašová

V pátek odpoledne v Klášterním klubu, kde se obvykle schází nejstarší skupina na náboženství, je celkem pusto – všichni koledují. Na chvíli se ale zastaví Tomáš s Matějem, zmrzlí na kost, a poručí si něco horkého k pití. Ptám se, jak bylo na koledě. „My už chodíme 8 let, tak to bylo v pohodě. Včera jsme byli u nás na gymplu, kasička potom vážila asi 4 kila a Hugo musel běžet pro novou. Když jsme vycházeli z vetešnictví, tak jsme narazili na dva policajty. Ti nám řekli, že až vybereme dost, tak ať se vrátíme, že zaplatíme pokutu za poškozování cizího majetku, když lidem píšeme na dveře. ☺ Dneska jsme byli v LDNce, vypadalo to, že jsme lidem udělali radost. Jeden pán bez zubů zpíval s náma a jiný říkal, že bychom měli na dveře psát K+M+B+L, jako klíče+mobil+brýle+léky. Jedna paní v diakonii zpívala taky s náma, dokonce o jednu sloku navíc, co nikdo z nás neznal.“

zh

KDO JE KDO

Myslím, že z těch, co zavítají na nedělní mši do kostela Narození

Panny Marie, není nikdo, kdo by neznal Roberta Laubeho. Nebo aspoň jeho hlas. Když jsem se sám poprvé ocitl na bohoslužbě v Roudnici a když z kůru zazněla slova žalmu, bylo to pro mě jako zjevení. Ještě nikdy jsem neslyšel někoho zpívat žalm tak prostě, přirozeně a srozumitelně. Při rozměrech a akustických vlastnostech našeho kostela to považuji za velké umění. Jak jsi k tomu dospěl?

Nikdy jsem nikde nezpíval. Zpíval tady můj dědeček. Asi čtyřicet let. A když pak kvůli stáří skončil, tak nebylo nikoho, kdo by to převzal.

Tak jsi šel rovnou po něm?

Byla tam trochu pauza. Poprvé v životě jsem zpíval na jeho pohřbu. Zpíval jsem Hospodin je můj pastýř a málem jsem to přes slzy nedozpíval do konce. Říkal jsem si, že to bylo poprvé a naposledy. Ale od toho týdne jsem pak začal zpívat žalmy na kůru pravidelně.

Jak je to dlouho?

Asi sedm let.

Dědeček byl tedy Roudničák?

Byl z nedaleka od Hazmburku. Babička byla odtud. Vlastně celý náš rod. Nakonec jsem se po čase dostal do Roudnice i já. Nejdříve jsme s Andreou o Roudnici vůbec nepřemýšleli, ale protože jsem byl v tomto kostele křtěný, tak mně přišlo jako dobrý nápad, že bychom tu mohli mít svatbu. A po svatbě nám Roudnice začala vrtat hlavou. Teď už tu žijeme patnáct let. Přistěhovali jsme se, když bylo Tomínovi půl roku, protože jsme nechtěli děti vychovávat v Praze. Pavlínka se už narodila tady.

S Andreou jste se seznámili ve škole?

Ve škole, na ekonomce. Nebo spíš na fotbale. Ekonomka je na Žižkově. Byli jsme se s kamarádem kouknout na Viktorce a byla tam s ním také Andrea...

Fandíte pořád fotbalu?

Dneska už moc ne.

Vyrůstal jsi ve věřící rodině?

Ano, byli jsme tři sourozenci a od malička jsme chodili do kostela. Vyrůstal jsem v Kralupech, což v té době bylo takové město socialismu, nové, bez kořenů, do kostela chodili především polští dělníci z Kaučuku Kralupy a farnost moc nefungovala. Takže jsme mnoho let jezdili do Kobylis k salesiánům a tam to fungovalo báječně, tam jsme chodili do skupinek, byl jsem tam i biřmovaný.

Pojďme zpátky na kůr. Ted' tě často doprovází na varhany tvůj syn Tomáš.

Tomáš začal hrát na flétnu v ZUŠce. Farnost byla v situaci, kdy se varhaník odstěhoval. Každou neděli jsme se střídali a vozili jsme pana Puldu autem z Litoměřic do Roudnice a po mši zpět. Tak jsem si jednou řekl, že se začnu učit hrát sám a začal jsem chodit na klavír. Po čase jsem ale zjistil, že na to nemám, že se nenaučím ty doprovody tak, aby to za něco stálo. Ale všiml jsem si, že Tomášovi to začíná jít, a tak jsem ho k tomu začal cíleně směřovat, abychom měli v Roudnici zase svého varhaníka. A zatím to vypadá, že se to daří.

A jak vám to takhle spolu funguje, když tě doprovází? Až budu dělat rozhovor s Tomem, tak se ho samozřejmě zeptám na to samé.

Když už se něco zpívá a hraje na ostro, tak se to většinou podaří, ale to cvičení u piana je občas doprovázeno drobnými rozmíškami a nedorozuměními, a pak to Andrea musí žehlit. Zejména to mezi námi zajiskří, když adolescent má jinou představu o tom, co už je použitelné a co není. Ale jsem nesmírně rád, že hraje, protože jednu dobu jsem byl velice smutný, že takový velký kostel by měl zůstat bez varhan. V ten moment nám také shůry byla dána Lenka Vašková. To byl opravdu zázrak, protože v tu dobu se nám jediná možná hráčka stěhovala pryč a najednou se tu objevila vyškolená varhanice.

Kůr to je takové zvláštní místo v kostele, na které není moc vidět, i když se tam toho hodně odehrává. Máš nějaké speciální zážitky?

Je dobře, že tam není vidět. Pravidelný kriticko-komický okamžik nastává, když se před přijímáním měníme u kláves v průběhu hraní. Ještě že nás u toho nikdo nesleduje. Je to vlastně docela sportovní výkon doběhnout z kůru až před oltář na začátek přijímání, než se udělá fronta, a pak rychle zpět, aby ten, kdo sedí u varhan, stihl po výše zmíněné střídačce také doběhnout a přijmout.

Občas se po doznění písně jako tečka ozve nějaký basový tón, to hraje malý Ondrášek Vaške?

Ne, to je chyba varhan. Někaké prkno tam reaguje na našlápnutí. Ondrášek je k varhanám připuštěn vždy až po jejich vypnutí, i když

poslední dobou už ho také přestávají zajímat. Zajímavé příhody z natáčení nastávají, když se špatně nastaví rejstříky. Když mi namísto podkresu pod zpěv spustí varhany silně anebo naopak. To se nám stalo s minulou varhanicí na Bílou sobotu, byli jsme připraveni spustit ten nejmohutnější rambajs před Gloria, nastal ten okamžik, ona udeřila do kláves a nic, vyděšeně na mě volala: „Ono to nehraje, ono to vůbec nehraje!“. Pak jsem si všiml, že si nevytáhla ani jeden rejstřík. Ale jsou i obdivuhodné momenty. Třeba jak Lenka a Tomáš dokážou improvizovat melodii tak, aby doprovodila určité místo během mše a skončila v ten pravý okamžik. Libovolně melodii natahovat a pak správně zapošíť, to není jen tak.

Před nějakou dobou jsi vkládal do Zpráv výzvu pro farníky, aby během mše více otvírali zpěvníky a více zpívali. Zlepšila se ta situace nějak?

Nemám pocit, že by se to zlepšilo, spíš je to stejné. Myslím, že písně a doprovod jsou součástí mše svaté jako vše ostatní, je to také modlitba. Řekl bych, že bychom měli zpívat, i když si někdo možná myslí, že to neumí. Když o tom přemýšlím, tak vlastně neznám důvody, proč hodně lidí v kostele nezpívá. Po té výzvě se to sice nezlepšilo, ale naštěstí ani nezhoršilo. My se samozřejmě snažíme písně měnit, aby se nehrály pořád ty samé katolické hitovky, což by možná mohlo někoho odradit, ale na druhou stranu já si z mládí pamatuju všechny ty melodie, které v kancionálu jsou a kdybych je dřív neslyšel, tak bych je neznal. Takhle to aspoň zprostředkujeme těm, kteří to ještě neslyšeli a když se ta píseň zazpívá podruhé a potřetí, tak už se zařadí do repertoáru.

Tak ať je nám v novém roce více do zpěvu.

Jan Horák

CO BUDE

ROUDNICÍ PROJDE MÍROVÝ POCHOD DO ALEPPA

Civil March for Aleppo je pochod z Berlína do Aleppa, který odstartoval 26. prosince 2016 v Berlíně a bude ukončen v druhé polovině roku 2017 v syrském městě Aleppo. Jeho smyslem je upozornit občany ČR (a občany po celé délce trasy) na závažná porušování mezinárodního práva během syrského konfliktu a inspirovat je k aktivnějšímu postoji směrem k české vládě (a ostatním vládám) a jejímu vyjádření se k otázkám porušování lidských práv ve světě. Více informací o pochodu naleznete na webové adrese <http://civilmarch.org/>. Pochod není podporován žádným politickým uskupením a lidé pravděpodobně ponесou bílé vlajky či transparenty. Do Roudnice by měl dorazit ve čtvrtek 12. 1. v podvečer, pokud byste měli zájem aktivitu podpořit, pochoduující budou jistě vděční za něco k snědku nebo teplé pití. Hledají také možnost přespat pro několik desítek lidí – pokud někdo má v možnostech zajistit tělocvičnu nebo podobný prostor, dejte prosím vědět, předáme tip dobrovolníkům.

zh

PŘEPREMIÉRA POHÁDKY PRO ROUDNICKOU FARNOST – 19. 2.

Manželský divadelní tandem připravuje pohádku a než ji oficiálně vypustí do světa, rád by ji nabídl k vidění nejprve vám.

Příběh o třech tučňácích, kteří se s prvními kapkami potopy snaží dostat na Noemovu archu, napsal Ulrich Hub a česky vydalo v minulém roce Petrinum, (které vydává také časopis Duha). Tučňáci během plavby řeší otázku, kdo je Bůh, jak moc je pomstychtivý, je-li víc muž nebo věc, a jestli jsme si ho náhodou jenom nevymysleli, abychom měli čím strašit a manipulovat kamarády. Na příběhu je sympatické, že klade spoustu otázek, ale nenabízí hotové odpovědi a Pánaboha nechává zahaleného tajemstvím. Na příkladu neohrabaných tučňáků šikovně ukazuje situace dotazování po Boží existenci a povaze tak, jak to nepochybně známe ze svého okolí a snad i sami od sebe na cestě růstu ve víře.

V našem zpracování půjde pohádka ve stopách Františka blázna, bude mít formát one-man-show, bude rozhybaná a rytmická, určená dětem i dospělým.

Představení se uskuteční v neděli 19. 2. po mši sv. (a po případné svačince v klubu), tedy cca v 10.30, a to nahoře na proboštství v síni před kaplí. (Roztopíme kamna, tak nám snad bude dobře.) Srdečně vás zveme a budeme vděční za zpětnou vazbu. Vstupné bude dobrovolné, na krmení tučňáků ☺

Jan Horák (herec) a Zuzana Horáková (režie)

FARNÍ OHEŇ & PÁLENÍ VÁNOČNÍCH STROMKŮ – 28. 1.

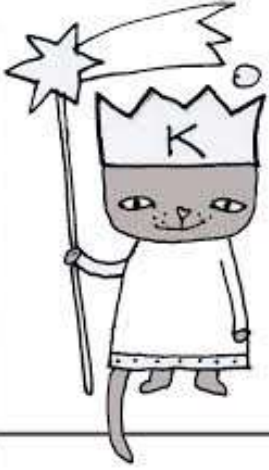
Je vám líto pohodit vánoční stromek, který s vámi doma slavil Kristovo narození, jen tak k popelnici? Pojdme ho proměnit ve světlo a teplo, opéct si na něm něco dobrého k snědku a strávit společně příjemný večer na farní zahradě. Až stromek odstrojíte, dodejte ho do Klášterního klubu (prosím v tašce nebo krabici, ze které se nesype jehličí), společně ho přiložíme na oheň, ekologicky ho zlikvidujeme a důstojně se s ním rozloučíme, zavzpomínáme na Vánoce a řekneme si, že se už těšíme na půst. :-). Svařák nebo grog bude k dispozici, ale přineste si prosím něco na opečení a kus chleba k tomu. Sejdeme se v sobotu 28. 1. v 17.00 v klubu, pro pozdější příchody, pokud by byl klub zavřený, prosím využijte bránu ze Rvačova. V případě zásadní nepřízně počasí posedíme pod střechou. Těšíme se!

Zuzana Horáková

Pucinka

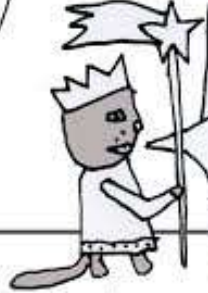
opět váli

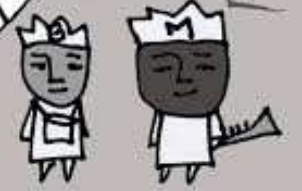
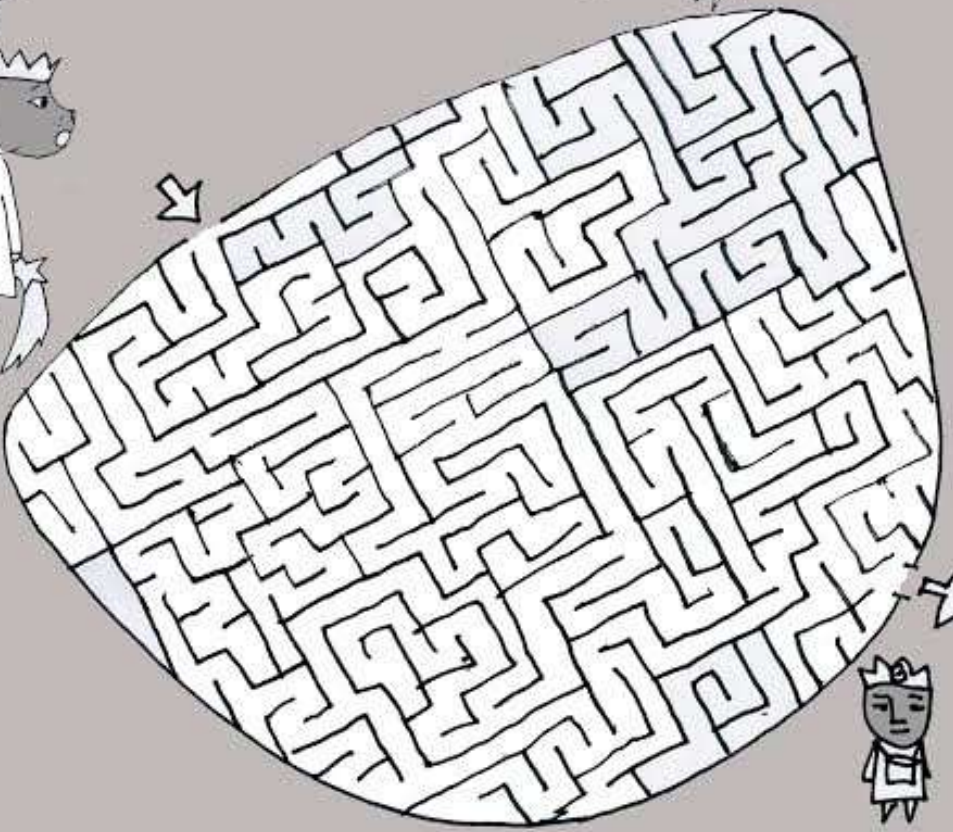
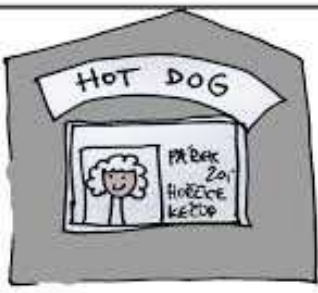
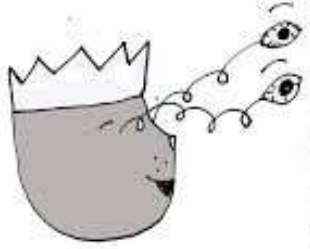
UŽ JSEM SI ZVYKLA.
KAŽDÝ ROK SE NA
CHVÍLI Z PŮVABNÉ
PRINCEZNY STANE
KASPAR ...

MY 3 KRALÓVÉ
JDĚME K
VÁM ...

ZIMÁ, ŽE BY PSA
NEVYHNAL ...
HLAD, ŽE BY PSA
SEŽRAÁL

P.S. Nejezte psy nebo ztratíte stopu!

PROGRAM

Ne	8. 1.	*	Slavnost Zjevení Páně (přenesena z 6. 1. na neděli)
Ne	8. 1.	*	Farní káva – Zpráva o pouti do Říma
Po	9. 1.	*	Svátek Křtu Páně – mše v Roudnici 18.00
So	28. 1.	*	Farní oheň – pálení vánočních stromků – 17.00
Čt	2. 2.	*	Svátek Uvedení Páně do chrámu – mše v Roudnici v 18.00
Pá	3. 2.	*	pololetní prázdniny = není náboženství pro děti
Ne	19. 2.	*	Předpremiéra pohádky o tučňácích na arše – 10.30

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

➤ **VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:** <http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/>

Římskokatolická farnost Roudnice n/L, Komenského 174,

www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice

kněz Martin Brousil, farnost.rce@seznam.cz, 608982813